

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 franci. **Inserțiuni:** De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Lae și Liță.

O glumă novelistică.

(Continuare din Nr. 11 și fine).

A trecut opt zile. Ciarta între tată și fiu, mamă și fiică s'a mai liniștit. Pacea intrase la mijloc. Amorul ardea cu flăcări sub spuză.

Într'o zi afișele de teatru avizau piesa: „Ștregarul dela Paris“. Piesa acésta era ca născută pentru București. Aici ștregarismul prospera p'atunci în acea măsură ca și noroiul pe strade. Sinonimitatea piesei cu negoțul, ce Niculae făcea în companie cu fiul seu, i-a motivat a merge la teatru, cu toate-că prețurile enorme ale teatralui scutea pe acesta de imbulzala acelora, cari n'au nebunit încă cu totul. Nu era încă opt ore și Niculae cu Niculiță ședeau unul lângă altul în acel spațiu al teatrului, pe care noi transilvănenii'l numim tista românește „Sperziț“.

Of ce joc al sortii! Cine vine la teatru? Cocóna Costache cu fată-sa, și cuprind loc lângă Niculae și Niculiță. Mama și fata, tata și feciorul, s'au înroșit în tot obrazul până deasupra urechilor. Mama a început a fi jaluză pe fată, fata pe

mamă, tate pe fecior, feciorul pe tată. Tata se uita la ferior, feciorul la tată cu ochii petimei. Asemenea făceau mama cu fată. —

Din întâmplare s'au postat ambele përechi așa încât tată ședea lângă fată, mama și feciorul erau despărțiți prin amândoi aceștia.

Cortina se ridică și piesa începe.

Lă pațienții noștri le mai plesnea inima. Nu s'a incumes nici unul batăr a resufla mai tare, decum se vorbescă. Actul din tăiu le-a durat o eternitate. A trecut actul din tăiu. Niculae și-a luat inima-n diți și și-a permis întrebarea. Cum v'a plăcut actul acesta?

— „Superb“ response Lefterița cam cochetă. Nu credeți însă Domnul meu, că pretind infalibilitatea pentru părerea mea!

— Tot e infalibit, ce dici domnia-ta! Burzele domnitale, cele frumoșe sînt infalibilitatea personificată.

— Pré multă măgulire domnul meu, response Lefterița, ș'a aruncat o căntătură triumfătoare asupra mumă-sa, care ședea, ca un suspin frizat în vârful unui ac.

S'a început al doilea act. Niculița mai cădu-se în histericale. Cu ce plăcere ar fi schimbat și el cu cocóna Eleftera botăr un cuvânt!

S'a finit ș'ai doilea act.

— Ce diceți la actul acesta întrebă Niculae?!

— Nu mai puțin ca la cel dintăiu, response Lefterița ș'a privit la mumăsa cu mai mult triumf ca dintăi.

Eternitatea, ce lise părea pațienților noștri că dură piesa și-a dat de cap. Publicul a început a părăsi teatrul. Niculae încuragiat de rezultatul conversării săle, s'a adresat la mama Lefteriței cu rugarea: „Mi permiteți cocónă, ca se petrec pe coconița acasă? .

— Cu mare plăcere, respunse cocona Costache, căreia i s'a uşurat niţal inima!

— Atunci — mi permit eu cocónă — disa Niculiţă — a ve oferi braţul meu domniavóstră!

— Ve este perinis-domnul meu — şise cocóna Eleftera — care s'a îngânfat acum cu mai mare triumf cătră fată-sa.

În deplină fericire au venit cu toţii până'n strada Tudor Vladimirescu. Înnaintea căsei damelor ambii domni, c'un, la veredere, ş'au luat adio, ş'au plecat satisfăcuţi cătră casă.

Ce dici Niculiţă, întrebă tata pe fecior, după ce au mers mai mult timp în profundă tărere, nu şam spus că eu va se remâiu în şea?

— Ce? Da n'ai văduţ, cum s'a atacat de tiněreţa mea?

— Ţi-ai perdut din minte Niculiţă! N'am petrecuto eu acasa?

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— Cine, Domniata?

— Eu da!

— Ai greuruşi totă! Frecăte niţal la frunte! Da n'am venit eu mână-n mână . . . .

— Tu? Jam spune, pe cine cugeţi tu?

— Pe cine se cuget, tată, pe cocóna Eleftera!

— Ha-ha-ha! Pe cocóna Eleftera! Nam şis nimica! Eu jubesc pe Lefteriţa!

— Ce dici, pe Lefteriţa? Dă mâna la pace tată. Pentru ce atîta jalousie, eu sum in mumăsa amoretat!

Tata şi feciorul şi-a sărit unul la altul în braţe şi s'au sărutat de bucurie, şi deacă ar fi putut vedea până în strada Tudor Vladimirescu, ar fi văduţ în casa cocónei Costache, cum sărută acésta pe fiesa, pentru-că n'a avut motiv de jalousie.

De mult timp n'au dormit tată şi feciorul, mama şi fată aşa liniştiţi şi fericiţi ca în nóptea următóre. Preste câteva

șile au făcut tata cu feciorul la cocóna Costache prima vizită și la patru septămâni au sêrbat Niculae cu Lefterița și Niculiță cu Eleftera într'o duminică frumósă cununia duplă.

După cununie a urmat o masă splendidă și o veselie animată.

În decursul mesei de bucurie a ȓis Niculiță: Tată, și domniata ceva? Eu acum trebuie se' am mai mult respect de mine însuși decât de domniata, pentru-că domniata 'mi ești numai tată, dar eu 'mi sum moșul meu însuși.

Toți s'au mirat de vorbele lui Niculiță și puneau vina pe vinul de Drăgoșani. Tatăso însuși i-a ȓis: Te-ai cam oțălit Niculiță!

— Ve înșelați cu toții, răspunsă Niculiță. Nu vorbește vinul din mine: Am se ve dovedesc, că e drept ce am ȓis.

— Se audim, dovadă, strigău cu toții.

— Bine, ȓise Niculiță, deschideți urechile și căscați din gură. Nu mai este îndoială, eu sum tata Lefteriții, pentru că sum bărbatul mumașă, prin urmare Lefterița e fata mea. Tatăl meu e însă barbatul fetei mele, de unde urméză, că el mi-e ginere. Dêcă am eu acuma un ginere, atunci feciorul ginerimio e nepotul meu, și eu sum moșul lui. Dar eu sum feciorul ginerimio, pentru-că tatămio 'mi este ginere, prin urmare eu sum moșul meu însuși.

Poftim dovada!

Veȓi așadară tată, că eu trebuie se am mai mult respect de mine, decât de domniata, pentru-că domniata' mi ești numai tată, dar eu 'mi sum moșu-mio însu-și!

Bravo! Bravo! au strigat toți de sê cutremura casa.

Ve rog domnilor, disa Niculae, permiteți-mi și mie un cuvânt. Eu nu voiu a combate, că Niculiță-și este moșul sêu însuși, însă cu privire la respect sum de altă părere. Cum

s'a dovedit domnilor, Niculiță este numai moșul seu însuși, eu însă, s'e mi concedeți, sum strămoșul lui.

— Ce Stremoș? Dovedi nu vorbe!

-- Ve dau dovedeți, ascultați. Fiul meu Niculiță a dovedit că el 'și este moșul seu însuși. Bine! Precum știți domnilor, Niculiță este fiul meu. Fiind el acum moșuso însuși, de aci urmază, că moșuso e fiul meu!

Acum vă întreb, domnilor: Nu este tata moșu-so, stremoșul lui? Eu sum însă tată moșu-so, prin urmare pôte vedea oricine, că eu sum stremoșul lui Niculiță.

Un bravo nefinit a urmat acestei demonstrațiuni. S'a mai vorbit mult de afinitatea acésta estra ordinară, ș'a rezultat, că și Lefterița e móșa ei însuși, dar ea nu concedea acésta odată cu capul.

La un an după nuntă s'a încurcat afinitatea și mai mult. Ambele përechi la anul au fost binecuvântate cu câte un copilaș și acești doi tineri 'și erau unul altuia totodată vër și și unchiu.

Adio Cultură!

Moto: Filosofi de pe aici
Ar potea portá opinci
Că păpuții nu-s del ei
Nici de cei ce-s cá și ei.
Sultanul de Maroko.

Frunză verde din măgură,
Mancătear porcii cultură
Mulți se laudă cu tine,
Filear urit și rușine!

Tu par c'ai fi părăsită
Se te legi de orî ce vită
Și de porci si de viței
Și de mâție și căției!

Câte dobitoce-n lume
Ți auđiră de nume
Tóte strigă cu 'ngamfare
Că te poșed in grad mare.

Sermanul Carli Darwin
Cum n'a sciut bea venin
Când s'a apucat a scrie
De a omului vrednicie!

El, cu a lui teorii
 Ne-a condus la nărodii,
 Că a ȃice-a cutezat
 Cum că ni-am fi luminat.

Dar eu nu pricep de loc
 Teoria-lui cu foc:

Eu ved că vitele vite
 Au remas, ca mai nainte!

N'am veđut, de când traesc,
 Cum că din neamul porcesc
 Vr'un mascur s'a redicat
 La rangul de diplomat.

Nici n'am observat in lume
 Cum că magariul — anume
 S'ar fi metamorfosat
 In teolog luminat.

Nici veđui din bou cu córne
 Seau din urs cu próste tóne
 Filosofu ori astronom,
 Nici postelnic gastronom!

Nici vre o gâscă seau vre-e rață
 Veđui in a mea vieța
 Jocând frumos la clavier
 Ori dansând c'un oficir!

Dar pre broasca cea riósă,
 Ori viermele fără óse
 Cine l'a veđut cândva
 Impeturând rochia!

Nime-n lume, om cu minte
 N'a ȃis cum că mai n'ainte
 Ar fi fost lupul cioban,
 Ori coconița Cloțan!

Numai Darwin, necioplitul,
 A ȃis că Mitru — pirlitul
 Din un taur e făcut,
 Nu din țarină seau Int!
 Serman Carli, fuși sedus
 De prostie, când ai spus
 Atâtea lucruri ciudăte
 Semimetamorfosate!

Noi scim una, inse bună

Că câinii latră la lună,
 Și pân ei afără latră
 Măța Miaună pe vétra.

Sciu că vitele-s tot vite
 Și că nu capétă minte,
 Nici nu dau din alor gură
 Semne de ceva cultură.

Ca veđi o moimă codată,
 Tunsă'n frunte și pudrată,
 Dupa modă imbrăcată
 Cugeți că-i civilisată!

O, ho! ho! ea-i fumurată!

Ca veđi un țap cu bărbie
 Mirosând la țingilie

Lu cređi metamorfosat

În preut prea luminat?

O, ho, ho! te-ai înșelat!

Că veți urs cu ochielari   Eu ție dar cu plecăciune
 Porci îmblând cu lăutari,   Servus Civilizațiune,
 Cuge-ți că-s ômeni cu minte?   Adio mândră cultură
 O, ho, ho! ei-s tot vite!   Periși ca flórea-n măgură!

Dr. Scrabl.

Urzică Scandalografescu.

Fratele Achim din Těligrad, alias Joachim, din zăpăceala lui Dunnețeu Archiepiscopul Constantinoplei, Nouei Rome, și Patriarchul tuturor globurilor încornurate, venind la convingerea, că lumea ortodoxă, înloc de patriarch ecumenic, îl privește d'un nebun a tótă lumea, s'a ridicat în picioréle cele dinnapoi ș'a strigat cătră metropolitul Ungrovlachiei din București un teribil: „Quos ego“, sau după terminologia celor din Sodoma și Gomora, un: „Foc și pucioasă“!

Causa acestui fulger produs d'o puzdărie umplută cu dinamit canonic, a fost obrăznicia metropolitului Ungrovlachiei,

d'a chiema în ziua de 25. Martie 1882 pe Duchul Sfânt la sfințirea mirului în București, pănăcând scara, pe care Duchul Sfânt, la atari geșeftari ocașiuni, se cobóră din ceriuri pe pamânt, se află în Constantinopol.

Nu-i chemarea mea a erua după motivele din cari Duchul Sfânt în ziua de 25. Martie 1882 s'a prezentat la sfințirea mirului în București, pentru-că nu vréu se ascriu acest merit avantajelor de comunicațiune, cu cari Strussberg a fericit regatul României. Pe mine, de astă dată, me ocupă forma și meritul epistoliei fratelui Achim cătră metropolitul Ungrovlachiei.

Stilul sau forma epistoliei din 10. Iuliu 1882 cătră metropolitul Ungrovlachiei, în care fratele Achim și-a îmbrăcat lipsa de idei ecumenice și absența bunei cuviințe patriarhale, sémână mult cu stilul, în care Exarchul Porumbelelor din Androchel trage pe popa din Glîmbóca la răspundere, pentru-că capra acestuia, sâring prestegard în cintirimul biserecii, mănâncă dreptcredinciósele verze ale vëduritei preotese.

În meritul seu, epistolia fratelui Achim, acestui impotentat ecumenic, cătră metropolitul Ungrovlachiei, ridică teoria celor șapte ape'n chisaliță la suprema potența a exegezei canónelor bisericești gr. or. Cu tótă vestita gumielasticitate a canónelor nóstre, fratele Achim, vóind a-și dovedi monopolul seu în fabricațiunea Sfântului Mir, s'a blamat pănă la nemurire, pentru-că în sersul acelor canóne, la cari se provóca spre a-și dovedi comerțul exclusiv cu Mir Sfânt, tot așa de ușor póte pretinde pentru scaonul patriarhal din Constantinopol dreptul patentat d'a vinde bragă rece în tótă biserica gr. or.

Fratele Achim, ca se arete metropolitului Ungrovlachiei, că acesta n'a fost îndreptațit a-și sfinți însuși mirul trebuincios, se provócă la un Proroc anonim, căruia-i pune pe limbă următorul nonsens ecumenic: „Duchul cel Sfânt v'a pus și pe

voi păzitor în casa lui Israil și în casa lui Juda, ca se fiți voi mai nainte de tot după porunca apostolicăscă tip și exemplul în tôte“ !

Eu cetind acest prerolesc gugumanolog dîn cărțile Pro-cocilor necunoscuți, am unflat din umeri, și cu tótă positiva mea știință, că metropolitul Ungrovlachiei din București a comis în 25. Martie 1882 crima sfințirii mirului, fiind vorba de casa lui Israil și de casa lui Juda, la prima cetire am cugetat, că fratele Achim voiește a trage pe metropolitul Vancea în cercetare disciplinară. Într'un târziu numai mi-a plesnit prin glavă, că'n România trăind mai mulți Jidani decât în Blaj, fratele Achim are tótă dreptatea a provoca pe metropolitul din București ca se pazescă casa lui Israil ș'a lui Juda. În pivița acésta are fratele Achim tótă dreptatea. Dcă România de aci — precum nu se pôte tăgadui — e Blajul nou, sau Palestina veche, atunci metropolitul Ungrovlachiei din București a comis cu sfințirea mirului cea mai gravă crimă, pentru-că la prosperarea Jidanilor nu s'a simțit încă lipsă de mir sfânt.

Acum aud, că'n urma unei interpelări alui Cogălniceanu, miniștrii României s'au adunat în dealul metropoliei Ungrovlachiei, ca se răspundă la epistolia fratelui Achim. Nu știu cum va ieși respunsul. Când Cuza ar mai număra însă între cei vii, acest Garibaldi al independinței biserecei gr. or. care odinióră a curățit grajdul lui Augias de putórea camilavcei, sigur ar respunde la acea epistolică cu înființarea unui balamuc ecumenic pentru patriarhi de rasa fratelui Achim !

* * *

Se dize, că Trocarii din Brașov se vor lupta până la ultimul ștrang, ca monumentul lui Andreiu Murășan se nu se ridice în fața pomposului edificiu al gimnasiului gr. or. dîn

Braşov. Motivul e de natură cosmopolită: Andreiu Murăşan a fost unit, şi Unaţia neci-când n'a fost un articol de braşovenie.

Puterile mele intelectuale nu'mi conced a pricepe, încât apa, cu care Andreiu Murăşan ş'a botezat în numele aceluiaş Dumneşeu, în care, se dice, că cred şi Trocarii din Braşov poartă-vina, că marele poet a ieşit unit din botez, aceea nu se pôte tăgădui însă, că a fi unite un păcat stremoşese, la care Trocarii din Braşov dicënd Tatălnostru, nu sânt datori a reflecta. Nouë greco-orientalilor nu ne concede sfânta maica noastră biserică a ne roga lui Dumneşeu dicënd: Şi ne iartă nouë păcatele noastre, precun şi noi iertăm ale Uniţilor!"

Trocarii din Braşov sânt oameni practici. Nu înzedar trec Trocarii din Braşov de indivişi acărur minte nu se pôte măsură cu lungimea urechilor. Ei ştiu ce fac, şi au totă dreptatea, că un conced ridicarea monumentului unui Unit în faţa gigantului lor gimnasiu dreptcredincies. Dică cine ce-i place, dër Trocarii din Braşov nu pot concede, ca ştiinţa greco-orientală, când se pune în ferestă, se dea cu naşul de monumentul lui Arie!

Ce e drept Maghiarii, cari se bucură de ori-ce zdrenţă streină, deca le face serviţii naţionali, au ridicat în Budapesta lui Petöfi un mare monument, cu tôte c'acesta a fost un Sêrb botezat cu apă gr. or. Noi Români, ginta divină, fii de Se-mişei, nu putem urma exemplelele de civilisaţiune asiatică ale Maghiarilor: Quod licet bovi non licet Jovi!

Décă naţia română voieşte a ridica lui Andreiu Murăşan chiar în Braşov un monument, atunci cea cetate posedă şi alte locuri potrivite pentru ridicarea monumentului. Aci e aşă numitul: „Tîrgul Boilor“!

În Tîrgul Boilor din Braşov se pôte ridică monumentul lui Murăşan, necidecum însă înaintea cimborasului gimnasiu

al Trocarilor, al aceluia gigantic munte, în care vițaii gr. or. pasc pășune drept-credincioasă!

În Tîrgul Boilor din Brașov, da, acolo-i locul pentru monumentul lui Marășan, pentru-ca'n „Deșteptă-te Române“ al marclui proiet, jugul e idea fundamentală, și boii pîrtă numai jugul.

Părerile ómenilor, firește, sînt deosebite: Cîte capete atîta dovleci! Încît me taie însă pe mine capul, cînd eu ași fi națiunea română, ș'un Turc mi-ar fi cîntat „Deșteptă-te Române“ eu i-ași ridica nu monument. Și deca'și avea un gimnasiu cît al Trocarilor din Brașov, eu nerămânîndu'ni alta l'ași dărîma, numai ca se am loc pentru ridicarea monumentului.

Destul că eu în momentul cînd am aflat, că înaintea pomposului gimnasiu al Trocarilor din Brașov nu se admite ridicarea monumentului unui Unit, mi se părea, că aud pe geniul românismului exclamînd cu Dr. Faust: „Vai, două suflete locuiesc în peptul meu, și unul vrea se se despărțiască de celalalt“!

Prorocul Bileam

BCU Cluj - Central University Library Cluj

La congresul antimemorandiștilor din Marmăția.

Când vezi cu ce mijloace se face-n Ungaria opiniune publică contra naționalităților, 'ți vine se plesnești ca o țigare de britanica din Timișoara. Bine a țiș Scandalografescu când cu adunarea generală a societății pentru înființarea unui teatru național-român ținută est an în Sighetul Marmăției: „Neci un teren locuit de Români nu-i acomodat pentru comedii național-române ca Marmăția! A țiș și s'a împlinit. Abia odată a fost Babeș cu teatrul în Marmăția, și iată comedia națională într'un act și mai multe prostii ale antimemorandiștilor, pusă-n scenă

de regiserul renegaților din țara lui Dragoș, Mahalca Lasz-Lo pe speșele fondului de dispozițiuni din Budapesta.

În 19. Novembre stilul fratelui Gligor, pe neașteptate, primesc dela redacțiunea Calicului ordinul, ca stante podex se plec la Sighetul Marmației, ca raportor despre congresul anti-traianistilor, ce la comanda lui Tisza s'a convocat pe ziua de 21. a Lunei Șulfërainurilor. Când am primit ordinul redacțiunii, mai era o jumătate de ora până la plecarea trenului. Neci atâta timp nu mi-a ramas, ca se-mi cumpër un pacâl de: „Honi dohany“ sau cum dic Șulfërainiștii: Hundsd. . . când aud pe conductorul călei ferate strigând: „Tessék beszarni“!

Ce era se me fac? Fără pic de tutun în pungă m'am suit în vagon. Mi-am aprins pipa, am bagat'o în pozonar, iar țeșea pipei întorcându-o, am prins'o în dinți. Și fiind-că m'am fost băgat într'un vagon pentru fumători, de ciudă mi-ar fi părut bine, când țeșea pipei mele ar fi fost o țigare de britanica umplută cu dinamit. În urmă, engetând la viitorul monopolului tutunurilor din Ungaria, m'am mângăiat cu sôrtea mea: Ea cu țeșea pipei întorsă'n gură, și-ntr'un vagon pentru fumători, înfațișam simbolul monopolul fiitor al regiei tutunurilor din Ungaria, pentru-că deca o singura țigare mai plenește în Timișoră, și mută fălcile fumătoriului în ceafă, atunci toți pipașii din Ungaria o se-și aline pofta fumatului prin ținerea de băgău, și așa în loc de monopolul tutunurilor vom avea în Ungaria monopolul băgăuelor.

Trenul cu care plecusem n'a făcut excepțiune dela regula comunicațiunilor în Ungaria, și așa am sosit în Sighetul Marmației c'o întârziere de două ore, tocma pecând s'a spart congresul antimemorandiștilor și aceștea mergéu la banchetul fondului de dispozițiuni, ce vicecomitele Mihalka Lasz-Lo l'a dat în onórea țilei.

M'am mestecat și eu în târla antimemorandiștilor și la banchet am ridicat următorul toast:

Domnilor și fraților! Ca se nu se pôtă dice, că la mărețul act patriotic, ce ađi s'a săvârșit în Marmatia, neci un Român n'a participat din libera sa voie, la porunca redacțiunei Calicului, me aflu și eu în mijlocul D-vóstră. Și Domnilor, cine cunóște bucuria, cu care capra se duce la tîrg, acela cunóște zelul, din care noi toți ne-am adunat spre a sevârși un măreț act patriotic. Élyen!

Eu Domnilor salut cu deosebită satisfacțiune marile idei, ce — durere — în absința mea ați exprimat în rezoluțiunea D-Vóstră contră celor 153 fabricanți ai memorandumului dela Sibiiu. Élyen! Prin rezoluțiunea D-Vóstră de ađi ați sevârșit înfrățirea naționalităților: Românii cu Maghiarii de ađi incolo sînt frați de cruce! Élyen, Élyen!

Nu-i de lipsă, Domnilor, d'a umbla cu Pulsky pe la Turnu Severin spre a efectui înfrățirea între Maghiari și Români, pentru-că celce voiește a se împăca cu nevastă-sa, acela nu aleargă la sócră-sa, în care privește cauza răului casnic. Élyen!

De voim pace, ne putem noi împăca în casa noastră proprie. Élyen! Ungaria acéstă veche, dér încă tare casă a noastră trece în ochii Europei de patria libertăților, și nu fără cuvânt. Élyen! Élyen! Nu înțeleg deci pe Bariț și ceialalți Babeși când visează de sugrumaria Românilor în acéstă patrie a tuturor libertăților. Élyen! Élyen! Élyen! Avem Domnilor în Ungaria atâtea libertăți, de omul numai este sigur de libertate. Élyen! Élyen!

Avem libertatea conștiinței, sau libertatea gentilei națiuni maghiare d'a nu-și face din nimica chestie de conștiință! Élyen!

Avem libertatea presei, sau libertatea celui mai tare d'a turti pe cel mai slab! Élyen!

Avem libertatea billardului, sau libertatea popórálor d'a carambola unul de altul! Élyen!

Avem libertatea mascelor, sau libertatea propórálor d'a se juca în carnavalul permanent al diplomaţilor din Budapesta d'a baba órbă! Élyen!

Avem libertatea adunárilor, sau libertatea poporálor d'a aduna pentru perceptoratele de dare! Élyen!

Avem libertatea cugetării, sau libertatea popórélor daşi / păstra cugetările pentru sine! Élyen!

Avem libertatea limbei, sau libertatea popórálor d'a imita pe boul din sfânta scriptură etc.! Élyen! Élyen!

Domnilor şi fraţilor! Cei-ce într'o ţară cu atâtea libertăţi nu pot trăi în frăţietate, aceia sânt ómeni cu talente înnăscute d'a nu pricepe nimica, ómeni cari, în abundenţa de afaceri n'au timp d'aşi cultiva prostia. Élyen! Élyen!

Unde zace deci cauza discordiei între popórále, ce locuiesc în Ungaria? De, se vo spun! Élyen! Élyen! Halyuk!

Avem Domnilor! în Ungaria tóte libertăţile afară de una: Libertatea mâncării! Cu tóte talentele nóstre în acéstă blagoslovită ţară, d'a acoperi orice deficit vechiu prin altul nou, ne lipseşte libertatea mâncării! Jar libertatea mâncării, Domnilor! e cea mai principală libertate şi s'ă garantat omului de prima constituţie a lumii!

Ştim cu toţii Domnilor din istoria biblică, că prima constituţie, ce s'a dat strămosului Adam a fost: Libertatea mâncării! Primul paragraf al constituţiei strămoseşti sună: „Din toţi pomii Raiului se mănânci“!

Acéstă constituţie nu se mai observă ađi. Fraţii Maghiari đic, că Adam a fost din Keskemet, şi reclamă libertatea mâncării singuri pentru sine! Aici jace buba, cari ne împedecă la înfrăţire. Fraţii Maghiari manăncă din toţi pomii şi celor-

alte naționalități le ȳic: „Voi aveți libertatea d'a răbda din toți pomii, numai din pomul cunoștinței puteți înghite gol.“

Aici, înloc de „Élyen“, m'am pomenit cu mai multe mâni în ceafă și cu câteva călcăie în spete, și înainte d'ami goli păharul în sănătatea lui Tisza, me aflam deja în deplină libertate pe uliță. Dér deși n'am beut, totuși pot afirma, e'an mâncat si eu odată din fondul de dispozițiuni al Ungariei!

Cocóna Gurădulce.

Odată am absentat și eu dela redacțiune și uritul ala de Scandalografescu m'a și ciufuluit. Cât! A strigat în lumea largă, că trei săptămâni am jurfixuit la cocóna Sefcla și că

mi-am logodit mâta. Mițuluc! E un scandal ce colegi avem noi la redacțiunea Calicului. Căț! Dér fie sigur Domnul Scandalografescu, că decă va fi dela Dumneșeu, ca se'mi mărit mâta, mai bine-i sucesc grumazii decât s'o dau după el. Mițuluc!

Nu tăgăduiesc, am fost mai multe țile la cocóna Sfecla, dér nu ca se bicheresc la jurfixuri, cum fac alte dame, neci ca se-mi logodesc mâta. Căț! Am fost pentru consultări serioșe național-economice. Mițuluc!

Cocóna Sfecla lucră de mult timp la reformarea radicală a bucătăriei și m'a chiemat, ca se me colșulteze. Mițuluc! Cocóna Sfecla și-a pus în șignon rezolvarea grelei probleme: „Cum póte trăi un ampioiat, popă, învățator, etc. o lună întregă cu prisos, dintr'o leafă, care ajunge numai pe 15. țile. Căț!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Eu trebuie se constat, că cocónei Sfecla i-a succes rezolvarea aceștei probleme în două direcțiuni cu deseșirșire. Căț!

Ca un ampioiat, popa, învățator etc. a carui leafă ajunge numai pe 15. țile, se póte trăi o lună întregă în dulci jubilo, cocóna Sfecla adună cele patru posturi, postul Sfintei Cruci, postul Sfintei Mărine, tóte ajunurile, Mercurile și Vinerile laolaltă, și le împărțește pe a doua jumătate a lunilor din întreg anul, așa încát din 15. până la finea fiecărei luni e post împreunat cu ajun, iar Septamăna Brânzei o mută pe luna lui Maiu pecând fată oile. Căț!

Întocmirea asta o numește cocóna Sfecla în opul seu; „Teoria răbdărilor“ prăjite“! Căț!

După a doua metodă, cocóna Sfecla resólvă problema sa prin o totală reformă a gățirei bucatelor precum și prin invențiunea de nouă bucate, de cari, ființă omenescă priveghind, n'a visat încă. Căț!

Jata unele exemple :

1. *Zama de amnar*. În două litre de apă se pune o ceapă, nițal pastârnog, două foi de varză, o bucățică de guliman ș'un amnar. Tote acéstea se ferb laolaltă până-ce se moie amnarul, se preparează în fine cu răntaș și se servește cea mai puternică zamă. Cine voiește a găti zama de amnar de post, în loc de răntaș băgă o căpită de iască'n olă, și decă vrea s'o gătescă luxurios mai pune ș'o cremene.

Zama asta are avantagiul, că c'un amnar pot trăi mai multe generațiuni de ómeni. Căț!

2. *Tăietei cu oțăt*. Două litre de oțăt, în cari se pun 3. paprice roșii și două rădăcini de hirean, se ferb pânăce sécă a cincea parte din oțăt, se strecură, ș'apoi se ferb tăietei lășați mai groși, sau cumu-i numește cocóna Sfecla „Flecășteuă“ și se servesc. Astfel pregătiți tăietăii au un gust fórte picant. Copii, dânduli-se de 2, 3, ori tăietei cu ațăt, nu mai cer în veci de mâncare, iar accia, cari ș'au dedat la plâns, luând o lingură din atari tăietăi, li se face gura pungă și n'o mai pot încorda pe plâns. Căț!

Din celelalte bucate inventate de cocóna Sfecla și tractate cu mult talent în opul seu mai amintesc următóre specialități: Ghilău pregătit cu rasol. Melci fripti în frigare. Plăcintă din făină de cari umplută cu păstări de fasole. Cremă din signóne vechi cu ouă de pițgoiu (Zaunkönig). Compot din córne de berbece. etc. etc. Căț!

Munca literară a cocónei Sfecla merită totă lauda. Bucătăria e domeniul sexului frumos chiar și atunci, când acéstă terminologie, sex frumos, e nemeritată. Mituluc! Tótă ființa se-și cunóscă competința, sau-cum đice cocona Sfecla: Lungul nasului. Mituluc! Eu nam ce se me fac, dér eu privesc în órbă întreprindere a damcelor nóstre, d'a face cu ori-ce preț scóle, pe

brósca, care s'a unflat ca se se focă bou. Cât! Mai bine le-ar sta damelor noastre, când, înloc de scoli, ar face cătrinte, șurte, ii etc. Mițuluc! Cel puțin atunci fiecare damă și-ar avea scola'n casă, și bărbații de încredere, cari în toate reuniunile femeilor pentru înființarea de scoli figurează ca статисти parlamentari, s'ar putea folosi cu mai bun profit la facerea de țegi sau la dăpănat. Mițuluc!

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.

Cu Csangăi se negustorești și cându-ți vei face bilanțul, o țigare de britanica dela Timișóra se-ți plesnescă sub nas!

BCU Cluj / Central Library Cluj **În schimb.** Library Cluj

Pei de ied, cojôce mâncate de moli, urzituri de opincă, și șorlic, pe care odinioară a crescut slănină de mongolița, se dau pentru conclusele sinodului diecesan gr. cat. din Gherla în schimb.

A se adresa cătră Silvestru Colivă crâsnic constituțional gr. cat. în Beșinău, comitatul Târnavei mici.

C O N C U R S .

Pentru ocuparea postului de învățator la scôla gr. or. din Ilimbav, cu care e împreunată o leafa de 150 fl. două sorti de lemne din pădurea comunală și scutirea d'a cerceta scôla, se escrie concurs. Doritorii d'a împărți leafa de 150 fl. cu administratorul protopopesesc și Exarch al Perumbelelor din Androchel, Gligor Maier, au a documenta :

1. Că se țin de necapacitatea gr. or.
2. Că au uitat studiile pedagogice cu desevrșire într'n

timp, în care examenul de cualificațiune se da p'un burduf de brânză.

3. Că au contribuit ca învățatori, în restimp de mai mulți ani, la îndobitocirea tinerimei gr. or. spre multămirea mult meritatului administrator protopopesc ș'a prea-amărîtului consistoriu archidiececan din strada Măcelarilor.

4. Indiviđi, cari pentru betii au fost cel puțin odată lăpêdați din postul învățătoresc, și de present funcționând în comuna Ilimban ca primari, colectori de dare etc, posed timpul recerut d'a trinite pe pandurul comunal, ca se învețe copii absentarea dela scólă — au preferință.

Ilimbav în 10. Novembre 1882 stilul anortografic.

În contradicere cu comitetul perochial

Maieramărîtul.*)

*) Când acest concurs se afla sub tipariu, nea venit știrea, că administratorul protoprăpădit al tractului Noerich-Cincu-Mare, Gligor Maier, cu unanimitatea propriilor sale voturi, a ales pe M. Alexandru de învățator, pe care acum doi ani, pentru betii, însuși la lăpêdat din past, și care de present funcționează în comuna Iloimbav ca primar, colector de dare, amanuator, și tutor orfanal al propriilor infirmități spirituale. Nu se pôte tăgădui, alegerea e foarte nimerită, pentru-că alesul a promis 50 fl. pentru un clopot, pentru administratorul protopopesc? și pentru alegători 40 litre de vinars botezat de jidanul Fleissig, iar comitetul parochial, necunoscând interesele înștruțiunei publice gr. or. cari ađi se dirigă d'o perucă mâncată de moli, protestând contra alegerei, înghite gol. — Din cauza acêsta concursul de sus are valóre pentru alte stațiuni de învățator vacante în tractul lui Maier.

Redacțiune Calicului.)**

***) Hi-hi-h! Și pentru atari merite consistoriul din strada Măcelarilor a dat lui G. Maier brău roșu. Când înloc de brău roșu i-ar fi dat un parapleu roșu, cel puțin până acum l'ar fi călcat bibolii.

Culegătorul.*)**

****) Și vouê Uniților, ve mai lasă gura apă după constituția noastră? Porști mai sânteti?

Scandalografescu.

Argument convingător!

Tenentele: Prostule, mi-ai adus pantalonii cei cu pozonarele sparte!

Servitoriul: La poruncă domnule tenente, ați e însă deja a cincea și domnul tenente până la prima așa și așa lasă portmonlul acasă!

Fortună orcanică.

Lasă pălăria se zboré, puiul tatii, lasă s'o ducă. Prinde-te tu cu anéndonă mânilé de păr, pentru-că altecum țî' duce blăstămatul esta de vânt, ca la domnul ala colo!

Abonament la Calicul pro 1883.

Cu 1. Ianuarie 1883 se deschide un nou abonament la Calicul, în condițiunile arăte în fruntea foii.

Ca se venim în poziția d'a eda diarul „Calicul“ de două sau de trei ori la lună, rogăm pe toți amicii humorului ș'ai satirei, a lucra în cercul Dlor de activitate pentru înmulțirea abonenților. Pentru anul viitor, prelângă susținerea modului de până acum d'a tracta materiile, vom deschide noue, foarte interesante rubrici, și vom înmulți ilustrațiunile humoristice.

Preoților, învățătorilor precum și altor indiviđi săraci, adresandu-se cătră redacțiunea foii nóstre, li se vor face prețuri scăđute. Pe credit Calicul nu se expedează.

Redacțiunea Calicului.